

Aprecieri pentru această carte

„Cartea lui Kevin DeYoung abordează un subiect extrem de actual și util atât în viață, cât și în slujire. Nu îți poți permite să nu afli ce are el de spus în *Extrem de ocupat*. El aduce aminte, pe drept cuvânt, că trebuie să fii atent la golițiunea unei vieți aglomerate, deoarece activitatea și productivitatea sunt două lucruri diferite.“

—RICK WARREN, autorul bestsellerului *Viața condusă de scopuri*
și pastor al Bisericii Saddleback

„Îmi face deosebită plăcere de fiecare dată să citesc scrierile lui Kevin DeYoung, pentru că știu că este întotdeauna clar, biblic și la subiect – totul asezonat cu o doză sănătoasă de umor. *Extrem de ocupat* nu face excepție. Este o lectură vie și captivantă, pe care chiar și cei mai ocupați își vor face timp să o citească. DeYoung m-a ajutat să mă gândesc la aspectele esențiale care-mi aglomerau viața și mi-a dat câteva sfaturi practice pentru evitarea lor. Fiind un om destul de ocupat, îi încurajez pe alții la fel de ocupați să strecoare cărticica aceasta undeva în agenda lor.“

—TRIP LEE, artist și autor al cărții *The Good Life*

„O carte excelentă pentru omul stresat. DeYoung arată că și Domnul Isus a fost o persoană ocupată, iar creștinii ar trebui să fie ocupați cu ucenicizarea, cu creșterea copiilor și cu asumarea unor sarcini. El face o clară diferență între aceste activități și a fi „extrem de ocupat“, acea încercare frenetică de a încerca să-i mulțumești pe unii și să-i controlezi pe alții – și ne arată modul în care ritmul biblic și încrederea în providența lui Dumnezeu ne pot păstra sănătatea mintală.

—MARVIN OLASKY, editor șef, *World News Group*

„Este o bucurie să rezerv câteva momente pentru a-ți recomanda *Extrem de ocupat*, de Kevin DeYoung. Așa cum arată cât se poate de clar autorul, aglomerația din viața noastră poate fi o dovadă a credințioșiei noastre sau, dimpotrivă, o dovadă a mândriei, a ambiției și a unei activități neînfrânate. Ca întotdeauna, Kevin DeYoung este un atent observator, un pastor plin de har, și un scriitor care ne ține cu sufletul la gură.“

—R. ALBERT MOHLER JR., recor și profesor de teologie creștină Joseph Emerson Brown în cadrul Southern Baptist Theological Seminary

„O viață aglomerată nesănătoasă este o realitate cu care mulți se războiesc și, cu toate acestea, auzi arareori învățătură pe această temă importantă. Cu deosebită transparență și cu umorul său caracteristic, Kevin DeYoung identifică problema și ne oferă o lecție practică despre cum să ne găsim odihna în Cristos. Îți recomand cu căldură cartea lui.“

—SHAI LINNE, artist

E D I T U R A

S C R I P T U M®

Extrem de ocupat

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
DEYOUNG KEVIN

Extrem de ocupat / Kevin DeYoung. - Oradea: Scriptum, 2015
ISBN 978-606-8712-04-8

2
159.9

Cea mai bună carte creștină a anului – premiu de excelență oferit de ECPA

KEVIN DEYOUNG

Extrem de ocupat

***O carte (surprinzător de) mică
despre o problemă (într-adevăr) mare***

Editura Scriptum®
Oradea

Originally published in U.S.A. under the title

Crazy Busy

© 2013, by Kevin DeYoung

Published by Crossway, a publishing ministry of Good News Publishers,
Wheaton, Illinois 60187, USA

ISBN 978-1-4335-3338-9

This edition published by arrangement with Crossway. All rights reserved.

Ediția în limba română, publicată cu permisiune, sub titlul

Extrem de ocupat

de Kevin DeYoung

© 2015 Editura Scriptum®

str. Lăpușului nr. 28, 410264 Oradea - Bihor

Tel./Fax/Robot: 0359-412.765, Tel./Robot: 0259-457.428

E-mail: scriptum@scriptum.ro

Pagina web: WWW.SCRIPTUM.RO

Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediții în limba română.

Prima ediție în limba română.

Cu excepția situațiilor când se specifică altfel, citatele biblice folosite sunt preluate din traducerea D. Cornilescu și NTR – Noua Traducere în Limba Română.

*Orice reproducere sau selecție de texte din această carte
este permisă doar cu aprobarea în scris a Editurii Scriptum, Oradea.*

ISBN 978-606-8712-04-8

Tiparul executat în U.E.

*Lui Mark, Lig, C.J., Al, Thabiti, Matt,
John și David, prieteni ocupați,
care și-au făcut timp pentru mine.*

CUPRINS

1.	Bună, sunt Ocupat	11
2.	Încoace, încolo și nevăzut: trei pericole de evitat.....	21
3.	Marele distrugător	35
	<i>Problema 1: Ești asaltat de multe manifestări ale mândriei</i>	
4.	Teroarea obligației absolute.....	45
	<i>Problema 2: Încerci să faci ceea ce Dumnezeu nu-ți cere</i>	
5.	Schimbare de direcție.....	55
	<i>Problema 3: Vrei să-i slujești pe alții fără să îți stabilești priorități</i>	
6.	Servilismul toxic al părinților – Copilarhia	69
	<i>Problema 4: Te lași dominat de capriciile copiilor tăi</i>	
7.	Un val cheamă alt val	81
	<i>Problema 5: Ecranul îți sufocă sufletul</i>	
8.	Stabilește-ți un ritm.....	95
	<i>Problema 6: Ai face bine să te odihnești înainte să devii o epavă</i>	
9.	Nu refuza povara lui Cristos	107
	<i>Problema 7: Suferi mult pentru că nu te aștepti deloc la suferință</i>	
10.	Singurul lucru pe care trebuie să-l faci	115

CAPITOLUL 1

Bună, sunt Ocupat

Sunt cea mai nepotrivită persoană care să scrie această carte. Sau poate cea mai potrivită.

În viața mea de fiecare zi sunt extrem de ocupat. Nu spun asta ca să mă laud sau ca să mă dau mare. Nu încerc să câștig nicio competiție. Spun cum stau lucrurile, pur și simplu. Sau cel puțin încerc să descriu felul în care îmi percep viața cotidiană. Spuneam adesea că: ar trebui să scriu o carte despre viața aglomerată, numai de-aș găsi timp pentru asta. Și nu era o glumă.

Cum am ajuns în starea aceasta? Cum ai ajuns tu în starea aceasta? Cum am ajuns cu toții? Încă aștept să întâlnesc pe cineva care să îmi poată răspunde la întrebarea: „Ce mai faci?” cu cuvintele: „Deocamdată bine; nu sunt foarte ocupat.” Presupun că există pe undeva vreun copil de șase ani care nu are nimic de făcut sau câțiva octogenari simpatici care nu se supără dacă îi deranjează cineva, dar în rest, aproape în orice persoană între cele două limite

Extrem de ocupat

de vârstă persistă sentimentul universal de a fi permanent ocupat și stresat la maximum.

Nu scriu această carte din poziția unuia care a ajuns în vârf, iar acum se apleacă și aruncă frânghia în jos spre toți ceilalți. Ci mai degrabă din poziția aceluia care a reușit să suie cam un metru de la bază și acum caută următorul loc de care să se apuce. Nu scriu pentru că aș ști mai multe decât alții, ci pentru că vreau să știu mai multe decât știu în momentul de față. Vreau să știu de ce este viața așa cum este, de ce este lumea noastră așa cum este, de ce sunt eu însumi așa cum sunt. Și vreau să mă schimb.

SUNT LA FEL DE OCUPAT CA ȘI TINE

De când mă știu – ceea ce ne catapultează înapoi în anii '90 – am fost ocupat. În liceu am fost alergător, am jucat baschet, am făcut parte din National Honor Society*, m-am înscris la cursurile de limbă spaniolă, am urmat o mulțime de cursuri AP**, am făcut parte din echipa de instrumentiști, care mi-a mâncat incredibil de mult timp liber, am cântat într-un musical și am participat la activitățile bisericii: la școala biblică și la grupul de tineret și am făcut parte dintr-un grup de studiu biblic. Nimeni nu m-a obligat să-mi placă toate acestea. Părinții mei nu m-au obligat să le fac (deși mersul la biserică nu era ceva opțional). Mi-am dorit să fiu implicat în toate acestea.

Pe timpul facultății am fost chiar și mai ocupat. Am făcut

* Organizație de frunte din SUA fondată cu scopul recunoașterii elevilor de excepție din licee – n.tr.

** Advanced Placement – program din SUA și Canada creat de College Board, care urmează o programă și organizează examene la nivel universitar pentru elevii de liceu, iar cei care obțin rezultate mari la aceste examene beneficiază de burse din partea colegiilor și universităților americane – n.tr.

atletism un sezon, participam la competiții sportive școlare, am lucrat cu fracțiune de normă pentru diferiți profesori, am făcut parte din organizarea unuia dintre cele mai mari programe Model UN din țară (da, e adevărat), m-am înscris să fiu DJ la postul de radio al școlii, am condus grupul de părtășie al studenților creștini, am participat voluntar la capelă de trei ori pe săptămână, am cântat în corul bisericii, m-am implicat în lucrarea cu studenții a bisericii mele, am dat o mână de ajutor la Brigada Băieților de miercură seara, participam la toate serviciile bisericii și, seara târziu, în campus, la cele de la capelă.

Aceeași poveste s-a repetat și la seminar. În plus, pe lângă programul normal de peste săptămână și parcurgerea întregului proces labirintic de ordinare al denominației mele, am făcut stagiatura în biserică mea, am predicat regulat, am cântat la un moment dat în trei coruri concomitent, am participat săptămânal la un grup de „responsabilizare-transparență”, am participat ca de obicei la slujbele bisericii, plus cursul de cateheză de la mijlocul săptămânii, întâlnirile de la comitetul de misiune al seminarului și participarea la capelă și la numeroase întâlniri de rugăciune. Și lista ar putea continua.

Toate acestea se întâmplau înainte să fiu *intr-adevăr* ocupat. Singurii oameni mai ocupați decât studenții necăsătoriți din ultimul an de facultate sunt cei căsătoriți și care nu sunt studenți în an terminal. În anii de școală, cu excepția unui semestru, am fost necăsătorit. Nu am fost implicat în lucrarea pastorală cu normă întreagă. Nu am avut un blog și nu am scris cărți. Nu am condus întâlniri de comitet. Nu am ținut cuvântări niciunde. Nu eram un sclav al tehnologiei. Nu aveam o ipotecă de plătit sau un gazon de tuns, nici piese de mobilier de reparat ori un raton mort în șemineu (asta e o poveste lungă) sau predici de pregătit în fiecare săptămână. Nu trebuia să călătoresc. Nu aveam Facebook ori Twitter. Abia dacă îmi

Extrem de ocupat

trimitea cineva vreun e-mail. Nu eram părintele nimănui, darămite a șase copii.

14 În cele mai multe zile, responsabilitățile, solicitările și ambițiile mele se înmulțesc atât de mult încât nu le mai pot face față. Așa a fost de pe vremea când eram adolescent și se pare că pe măsură ce trece vremea, e tot mai rău. Când mă întreabă cineva ce mai fac, răspunsul meu aproape de fiecare dată conține cuvântul „ocupat”. Dacă mă gândesc bine, îmi aduc aminte câteva momente în ultimele câteva luni când m-am trezit murmurând în sinea mea: „Ce fac de fapt? Cum am reușit să ajung în halul acesta? Când o să reușesc să fac ordine în viața mea? Cât o să mai rezist în ritmul acesta? De ce nu reușesc să-mi administrez mai bine timpul? Cum de am acceptat să fac asta? Cum de-am ajuns atât de ocupat?” M-am văicărit de calitatea proastă a stilului meu de planificare și de slaba mea capacitate de decizie. M-am plâns de agenda mea de lucru. M-am apucat de tot felul de activități până când nu am mai avut timp de nimic altceva. Am pierdut prea multe momente de liniște și am fost prea lipsit de răbdare față de copiii mei. Am considerat-o pe soția mea un bun de la sine înțeles și am hrănit relații importante cu firimituri. Am fost prea ocupat pentru a-L căuta pe Dumnezeu cu toată inima mea, cu tot sufletul meu, cu tot cugetul meu și cu toată puterea mea.

Cu alte cuvinte, am fost exact ca și tine.

O IDEE CARE MI-A VENIT PEA TÂRZIU

— Și, Kevin, ce carte zici că pregătești acum? mă întrebau prietenii mei.

— Scriu o carte despre cum să supraviețuiești când ai o viață aglomerată.

— Serios?! Dar programul tău e o catastrofă. Asta este una dintre cele mai mari probleme ale tale.

— Știu. Tocmai de aceea și scriu această carte.

Unele cărți sunt scrise pentru că autorul știe ceva ce ar trebui să afle și alții la rândul lor. Altele, pentru că autorul a văzut ceva ce alții trebuie să vadă la rândul lor. Eu scriu cartea aceasta pentru a înțelege eu însumi unele lucruri pe care nu le înțeleg și pentru a lucra la o schimbare pe care eu unul încă nu am văzut-o. Mai mult decât oricare altă carte la care am lucrat înainte, această carte este pentru mine.

Ceea ce înseamnă în același timp că această carte va conține mai multe informații despre mine decât de obicei. Nu știu cum altfel să scriu despre un subiect care a fost în așa mare măsură o luptă personală decât să fac această carte foarte personală. Nu există nimic remarcabil în experiențele mele ca să fie necesar a fi împărtășite. Dar întâmplarea face că aceste experiențe sunt cele pe care le cunosc cel mai bine. Așadar, vei beneficia de o privire foarte sinceră aruncată asupra greșelilor mele, asupra unora dintre frământările mele și asupra unora dintre răspunsurile – de bun simț și biblice – care m-au ajutat să înțeleg problemele inimii mele.

Am două ezitări în a scrie o carte precum aceasta, și amândouă provin dintr-o oarecare doză de mândrie. Pe de-o parte, îmi voi struni pornirea de a-mi justifica în permanență frământările cu asigurarea că lucrurile nu stau chiar atât de rău pe cât par. Într-un fel, e adevărat. Am o căsnicie fericită și ador să fiu tată. Încă nu am ajuns la epuizare. Nu am acumulat douăzeci și cinci de kilograme peste greutatea normală. Dorm noaptea. Am prieteni. Sunt înconjurat de oameni care mă trag mereu la răspundere. Și cartea aceasta nu este un strigăt după ajutor.

Extrem de ocupat

Deși ar putea fi! Pentru că vreau să mă dezvolt, dar fără să continui în același ritm tot restul vieții mele. Sincer, probabil că nici nu aș fi în stare. Nu pot să spun că viața mea a scăpat de sub control, dar probabil că se învâрте mult prea repede, ușor amețitor.

16 A doua mea ezitare vine dintr-un cu totul alt registru. S-ar putea crede că îmi etalez aglomerația din viața mea ca pe o medalie de onoare. Dacă nu consideri că am fost azvârlit de vârtej, ai putea crede că mă laud cu ele. „Frate pastor Kev, cred că e plăcut să ai ocazia să vorbești la conferințe. Ce frumos trebuie să fie să ți se ceară să scrii cărți! Ce renume bun, frate pastor – mi-aș dori să fiu și eu asaltat de așa mulțime de oameni. Mulțumesc că ți-ai împărtășit toate poverile acelea *ingrozitoare*.“

Cunosc sentimentul acesta. Când cineva îți vorbește despre cât este de ocupat, ai impresia că e asemenea sportivului milionar care se plânge de toate trofee pe care le are înșirate în vitrină. Nădăjduiesc să nu semăn cu Tipul Acela care cerșește simpatia auditoriului său ori de câte ori își povestește pășania plină de dramatism despre cât de rău este aeroportul din Milano în comparație cu cel din Praga. Din ceea ce știu despre inima mea, nu sunt mândru că sunt ocupat și nici de lucrurile care mă țin ocupat. Fără îndoială, mândria are și ea un loc al ei, dar nu în faptul că împărtășesc aceste frământări.

Și-apoi, când vine vorba despre asta, toți suntem ocupați într-un fel sau altul. Fie că ești pastor, părinte sau medic pediatru, cu siguranță te confrunți cu povara covârșitoare a slujbei, a familiei, a exercițiilor fizice, a facturilor, a bisericii, a școlii, a prietenilor și a noianului de cerințe, pretenții și dorințe. Fără îndoială că unii oameni sunt mai puțin ocupați decât alții, iar alții sunt mult mai ocupați, dar asta nu schimbă experiența împărtășită de toți: aproape oricine știe cum este să te simți sleit de puteri și copleșit în cea mai mare parte a timpului.

Așa sunt oamenii din biserica mea. Așa sunt prietenii mei de prin țară. Așa sunt eu. Și din acest motiv scriu această carte.

COMPLET DIFERIȚI?

Citeam odată o anecdotă despre o femeie dintr-o altă cultură care a venit în Statele Unite și a început să se prezinte drept „Bună, sunt Ocupată”. Acesta era primul lucru pe care-l auzea ori de câte ori se întâlnea cu majoritatea americanilor: *Bună, sunt Ocupat*, iar ea a considerat că acesta ar fi un soi de salut tradițional, așa că tuturor celor cu care se întâlnea le spunea că asta ar fi ea.

Asta suntem cei mai mulți dintre noi, și ceea ce devenim și mai mulți dintre noi. Nu contează unde trăim sau care este contextul nostru cultural. Există diferențe importante în modul în care oamenii înțeleg timpul, nimeni nu se îndoiește de acest fapt. Și sunt conștient de faptul că această carte s-a înfiripat în contextul cultural modernizat, industrializat. Știu că are o concepție occidentală asupra timpului și că o carte de origine africană despre ce înseamnă să fii ocupat ar putea include o abordare diferită și ar conține multe aspecte care mie mi-au scăpat. În sensul acesta, am convingerea că vei reuși să distingi între aplicațiile practice (care pot varia în diferite culturi) și principiile biblice (care sunt comune tuturor). Eficacitatea și punctualitatea, spre exemplu, sunt atribute care denotă respectul față de ceilalți, dar ele nu sunt virtuți absolute. Exemplul cel mai concret este bărbatul care mergea spre Ierihon.

Dar toți trăim undeva și trebuie să traversăm cumva torentul în care ne aflăm. Pentru că trăiesc în Statele Unite, mă văd nevoit să abordez realitățile vieții așa cum le experimentez eu aici. Chiar dacă eficacitatea acestei cărți va fi mai redusă în anumite contexte, mi s-a părut potrivit să *nu* îmi dau jos ochelarii occidentali,

Extrem de ocupat

pentru că probabil nici n-aș putea, dar și pentru că lumea, așa cum este ea, bună sau rea, va fi tot mai globalizată, mai urbanizată și mai ocupată în anii ce vor veni. Multe alte culturi nu sunt la fel de obsedate de minute și secunde cum suntem noi, dar pentru majoritatea dintre noi, aceasta este lumea în care locuim. Pentru ceilalți, așa va arăta lumea ce va veni.

18

DINCOLO DE CONVENȚIONAL

Am nădejdea că această carte îți va fi utilă și accesibilă din punct de vedere teologic. Acesta a fost scopul pentru care am scris-o, întrucât genul acesta de carte mi-aș dori eu să citesc. În paginile următoare, nu voi sonda nici adâncimea unirii cu Cristos, nici previziunile escatologice și nici istoria interpretativă a celei de-a patra Porunci. Nu este genul acela de carte. În egală măsură, nu sunt preocupat să enunț tehnici de management al timpului sau sfaturi despre cum să-ți alegi setările de e-mail. Vreau să înțeleg ce se petrece acum în lume și în inima mea, acțiuni care mă fac să simt ceea ce simt. Și de asemenea vreau să înțeleg cum să mă schimb – chiar și puțin de tot. Ambele aspecte pretind deopotrivă o anume teologie și o aplicație practică.

Structura acestei cărți este relativ simplă. Dacă îți dorești o ilustrare poetică sau pastelată a unei vieți aglomerate, nu o vei găsi aici. Dar dacă preferi o structură clar punctată, această carte e pentru tine. Structura ei se bazează pe trei chestiuni simple precum cele trei cifre: 3, 7 și 1: trei pericole de evitat (capitolul 2), șapte diagnostice de analizat (capitolele 3-9) și un singur lucru de făcut (capitolul 10). Nu promit o schimbare totală. Nu ofer garanția că îți vei primi banii înapoi. Obiectivul meu este ceva mai modest. Sper că vei găsi câteva modalități de a-ți simplifica programul, câteva sugestii pentru a-ți redobândi

Bună, sunt Ocupat

sănătatea mintală și o mulțime de încurajări pentru a-ți aduce aminte de suflet.

Pe scurt, sper că citind această carte vei găsi exact ceea ce caut eu prin scrierea ei.

CAPITOLUL 2

Încoace, încolo și nevăzut: trei pericole de evitat

Nu este cea mai cunoscută relatare biblică, dar este una dintre cele mai ciudate. La sfârșitul capitolului 20 din cartea 1 Împărați, întâlnim un bărbat care vine cu un plan neobișnuit pentru a-l mostra pe împăratul lui Israel. Poporul lui Dumnezeu era în plin război cu Siria, iar Dumnezeu le promitea biruința. Însă Ahab era un împărat rău, irascibil și laș. Chiar în momentul în care Dumnezeu i l-a dat în mâini pe împăratul sirian, Ben-Hadad, Ahab îi dă drumul acestuia să se plimbe prin piețele din Damasc. Gestul acesta ar putea părea mărinimos, dacă mica târguială a lui Ahab nu ar fi pus întregul Israel în pericol și nu L-ar fi dezonorat pe Domnul.

Astfel că unul dintre fiii prorocilor a pus la cale un plan. Avea să meargă la împărat îmbrăcat precum un slujitor abia întors de pe câmpul de bătălie. Primul pas era să joace un rol, așa că prorocul i-a cerut unui alt proroc, la porunca Domnului, să-l lovească. Pentru

Extrem de ocupat

că cererea i s-a părut bizară, prorocul a refuzat, fapt pentru care a ajuns să fie ucis de un leu (v-am spus că e o poveste ciudată). Așa că prorocul a găsit un alt bărbat pe care l-a implorat: „Lovește-mă, te rog.“ De data aceasta, omul l-a lovit și l-a rănit.

Acum prorocul era gata să se ducă la împărat. Cu rănilor de curând pricinuite și cu un ochi bandajat, profetul i-a spus împăratului o poveste: „Tocmai m-am întors de la luptă, i-a zis el, și trebuie să-ți spun ceva. Un oștean mi-a adus un bărbat și mi-a poruncit să-l păzesc cu prețul vieții mele. Nu știu cum s-a întâmplat, probabil că m-am lăsat distras de altceva și, ăăă, omul a scăpat.“

Desigur, împăratul era furios: „După cum spuneai: pentru neglijența aceasta vei plăti cu viața.“ Atunci profetul și-a scos bandajul, și-a dezvăluit identitatea și l-a muștrat pe împărat pentru că-l lăsase pe Ben-Hadad să scape când Dumnezeu îi ceruse să-l omoare. Nu a fost o mișcare inteligentă. Neascultarea avea să-l coste viața pe Ahab, exact cum o spusese chiar el, în mod ironic.

Ceea ce urmăresc eu prin relatarea acestei istorisiri este nu să vă încurajez să vă luați la pumni unii pe alții. M-am folosit de această ilustrație pentru a sublinia mesajul pe care prorocul ce s-a pretins oștean i l-a transmis împăratului când a încercat să-i explice felul în care a scăpat omul său: „Și pe când robul tău făcea câte ceva încoace și încolo, omul s-a făcut nevăzut.“ (1 Împărați 20:40). Probabil că aparent 1 Împărați 20 nu are prea mult de-a face cu lumea celor extrem de ocupați, dar cuvintele din versetul 40 mă izbesc, și le consider a fi o descriere perfectă pentru vremea noastră. Noi suntem și-aici, și-acolo, și peste tot. Atenția ne este distrasă. Suntem preocupați. Nu ne putem concentra la problemele ce ne stau înaintea. Nu reușim să ne concentrăm până la capăt. Nu ne ținem promisiunile. Suntem atât de ocupați cu o mie și o sută de îndeletniciri, încât nici măcar nu băgăm de seamă că ne scapă cele mai importante lucruri.

MĂRTURISIREA FACE BINE SUFLETULUI

Și tu, și eu avem o problemă. În majoritatea dimineților, ne târâm din pat și ne începem rutina zilnică, sperând zadarnic că vom reuși să-i facem față. Poate că vom reuși să nu adâncim starea de dezastru din casă. Poate chiar vom izbuti să îndeplinim toate sarcinile de pe lista cu lucruri-de-făcut. Poate că nu se va îmbolnăvi nimeni. Poate că vom reuși să parcurgem toate mesajele din Inbox. Poate că nu vom mai adormi imediat după masa de prânz. Poate, doar poate, vom reuși să facem îndeajuns de multe în următoarele optsprezece ceasuri pentru a ține cumva în frâu balaurul acestei vieți aglomerate și să trăim cât să mai apucăm lumina zilei următoare. În majoritatea zilelor ne trezim încercând nu să slujim, ci căutând oarecum să supraviețuim.

În cartea sa, *The Busy Christian's Guide to Busyness*, Tim Chester sugerează douăsprezece întrebări de evaluare care arată cât de afectați suntem de „maladia grabei”^{*}. Îmi și imaginez cum s-ar răspunde la fiecare dintre aceste întrebări în grupurile de studiu din biserica noastră. Și apoi îmi imaginez cum am răspunde *cu sinceritate*:

1. „Muncești de obicei cu treizeci de minute pe zi peste programul tău de muncă?”
Ce legătură are asta cu discuția noastră? Am foarte mult de lucru, așa că trebuie să muncesc o mulțime de ore.
2. „Verifici acasă e-mailurile și mesajele telefonice care au legătură cu slujba?”
Vorbești serios? Dar tu pe ce lume trăiești?
3. „Ți-a spus vreodată cineva: «N-am vrut să vă deranjez, pentru că știu cât sunteți de ocupat»?”
Sigur! Și mă bucur că a avut decența să-mi respecte programul!

^{*} Tim Chester, *The Busy Christian's Guide to Busyness*, Inter-Varsity Press, Nottingham, England, 2006, p. 9-10.

Extrem de ocupat

4. „S-au plâns vreodată cei din familia ta sau prietenii tăi că nu petreci suficient timp cu ei?”

Ei bine, nu direct. Însă trebuie să învețe că mai importantă este calitatea timpului petrecut împreună decât cantitatea.

5. „Dacă mâine seară ți s-ar da liber, pe neașteptate, ai folosi timpul acela pentru a munci sau pentru a face câte ceva prin casă?”

Ăăă, mda. Și cine să facă munca în locul meu?

6. „Te simți adesea obosit în timpul zilei sau te trezești cu o durere de ceafă sau de umeri?”

Energizant, Ibuprofen, nicio problemă.

7. „Depășești adesea viteza legală când ești la volan?”

Depinde dacă încerc să și mănânc în același timp.

8. „Profiți de orice plan de lucru flexibil pe care ți-l oferă angajatorul tău?”

Categoric. Lucrez acasă. Lucrez în mașină. Lucrez în concediu. Pot să lucrez cam oriunde, oricând.

9. „Te rogi regulat cu copiii tăi?”

Niciodată nu i-am refuzat, dacă m-au solicitat.

10. „Ai suficient timp să te rogi?”

Știi, eu sunt genul de om care se roagă neîncetat. Nu am nevoie să-mi stabilesc o anumită oră când să mă rog, pentru că mă aflu într-o comuniune permanentă cu Dumnezeu.

11. „Ai vreun hobby în care ești implicat activ?”

Pinterest se pune?

12. „Iei masa împreună cu familia sau cu cei cu care locuiești cel puțin o dată pe zi?”

Mai mult sau mai puțin. Când cineva este la masă, cu siguranță mai este cineva în casă în același timp.

Într-o zi normală, viața mea seamănă oarecum cu o continuă tabără de vară și o reprezentare de circ în trei acte. Probabil la fel